Ч. 114. Середа 3 червня (21 мая) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З палати панів. — Події на острові Самос.

Посольска палата державної ради почала розправу буджетову по важній фінансово-політичній події, а тою подією єсть звіт члена палати панів Нїбавера, котрим комисия відкловює ухвалене посольскою палатою обнижене цукрового податку о 8 корон. Бувший секцийний шеф міністерства скарбу, а тепер член палати панів і справоздавець, подає на основі буджетових подій і потреб фінансово політичне представлене, котрим мотивує відпорне становище палати панів що до знижеия цукрового податку. Він вказує на те, що потреби і вимоги державні зросли послїдними часами, що треба було значні видатки покривати з касових засобів, а хоч вислід буджету користний, однак обережність і обачність є конечно потрібна. В найблизшій будуччинї будуть значні видатки конечні наслідком введеня двоілітної служби войскової, підвисшеня засобу новобранців в краєвій обороні і спільнім войску, висших поборів офіцирів і помноженя фльоти і артилериї. Той звіт бар. Нїбавера є неначе би буджетова промова в палаті панів звернена до посольскої палати. Нема сумніву, що той звіт викличе велике вражінє в посольській палатї і вже всякі опозицийні дневники, котрі уважали обниженє податку цукрового для себе користним способом приеднуваня популярности особливо в ширших кругах міского населеня, роздратовані тим поступком палати панів і приписують то впливам п. міністра скарбу Коритовского. — Чергу бесідників в буджетовій розправі розпочав заступник голови руского клюбу п. Василько промовою, котра своїм спокійним і умиркованим настроєм різко відбивала від ярких, в значній части аґітаторских промов над наглими внесенями в справі галицких виборів, як взагалї за гальну звернуло увагу, що пп. Романчук, Олесницкий, Василько, др. Кость Левицкий не брали участи в попередних розправах. Замітно, що п. Василько зазначив, що пок. ґр. Потоцкий, з котрим він провадив переговори, не був автором псованя виборчої реформи що до Русинів і що п. Василько ще раз рішучо відпер всяку співвину Русинів в злочині з 12 цьвітня.

На початку вчерашного засїданя палати послів відчитано письмо суду краєвого карного у Львові, жадаюче видачі посла Брайтера з причини обиди чести. Відтак предсїдатель заявив, що посли Маллер і Штравхер повідомили его, що їх підписи поміщено без їх відомости на інтерпеляциї пос. Ґабля в справі конфіскати одної часописи. Президент додає, що повідомить о тім п. міністра судівництва. Інтерпеляция та супротив того не має достаточного числа підписів, отже президент бере єї назад і задержить в актах на доказ, як деякі посли поводять ся. — З черги приступила палата до дальшої дискусиї загальної над буджетом. По промовах ґенеральних бесідників Немеца „против" і дра Ґломбиньского „за" і по кінцевій бесїді ґенерального справоздавця дра Штайнвендера ухвалено 135 голосами против 75 перейти до подрібної дискусиї. Промавляли пп. Гок, др. Олесницкий, о. Копциньский почім засїдане закрито. — Слїдуюче засїдане нинї о годині 11 перед полуднем.

Угорскі часописи сторонництва независимости нарікають на те, що католицке сторонництво народне орґанїзує величезну акцию в цілій Угорщинї і закладає ряд ріжних стоваришень і філїй, що мають служити католицкому сторонництву народному до осягненя побіди підчас надходячих виборів на основі загального голосованя. — Угорский міністер торговлї Франц Кошут, котрого стан здоровля має бути дуже ґрізний, удає ся на кількатижневе лїчене но Карльсбаду. — Угорске правительство покінчить в найблизших днях переговори

30)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Мехіканьска борба биків подібна до іспаньскої, лиш в Мехіку труднїйше о такі шкапи як в в Іспанії і тому там уживають лїпших коний а длятого й більше шанують кіньский материял. Зато тим гірші там бики а иноді виводять на арену таки не биків а бички просто телята а щоби й ті о скілько можна зробити нешкідливими для людий то притинають їм роги. Але Мехіко має дві свої специяльности: „Дон Танкреда" і „борбу женщин з биками".

Сцена з Дон Танкредом єсть дуже хороша і виглядає дуже небезпечно; она розпочинає борбу з биком. На малім білім постаменті ставить ся якийсь чоловік в староіспаньскім білім як сніг костюмі і стоїть просто як сьвічка а лице і руки має напудровані білим пудром. Відтак випускають бика на арену, котрий біжить зараз до чоловіка, але той стоїть тихо мовби якась фіґура і не рушає ся. Здавало би ся, що розлючений бик возьме того чоловіка на роги, тимчасом на крок перед ним він стає, обнюхає землю та іде спокійно дальше. Як нема тут ніякої небезпечности можна видїти з одного епізоду, який став ся в Ґвадаляхарі. Якийсь молодий Француз заложив ся, що він відограє ролю Дон Танкреда. Щоби показати свою відвагу, не убирав ся він в білий костюм камінної фіґури, лиш в своїм звичайнім одіню і в ясно червоній краватці, станув собі на постаменті, вложив монокль в око і усьміхнений дожидав бика. Аж ось прибіг він як скажений, але так само не зробив єму нїчого як иншим Танкредам.

Другою специяльностию Мехіка то борба женщин з биками, яка відбуває ся в північних сторонах сеї держави. Щось поганїйшого і огиднїйшого трудно собі подумати. Як незручно, в як лютий спосіб і як гидко тоті бабиска заколюють тоті бідні телята — того би і найлютійша уява не придумала. Але мехіканьска публика аж не знає, що собі робити в своїм одушевленю! Впрочім в Мехіку борби биків так само заказані строго законом як і доми гри. Але як майже кожде там місто має свої доми гри так і кожде має свою „Плаца де торос". Директор поліциї, котрий єсть предсїдателем комітету для тої борби заявляє тоді що неділї, що забава в сім специяльнім случаю дозволена. Лиш в кількож удільних державах сеї републики як н. пр. у Веракруц держать ся строго постанов закона і на борбу биків зовсім не дають дозволу.

Впрочім вже й в Іспанії входить в звичай борба биків з кадріллею, яка складає ся з самих дам. Першеньство в сім напрямі належить ся Барцельонї, де підприємець тамошної арени Тоттіс завів школу для женьских тореадорів і удержує ціле женьске товариство під назвою „Кадрілля де сеньорітас торерас", в котрім матадорки Льоліта і Анґеліта займають найперше становище. Льоліта має близну через ціле лице від рота аж до уха і розповідає з веселим усьміхом: „То зробив менї мій двайцятий бик, але я сама тому винна, бо я спустила свою мулету в хвили, коли она була менї найпотрібнїйша. Впрочім ще нїколи мене ніякий бик не зранив а так само не зранив і других".

На питане, чи не боїть ся, що її бик колись смерть зробить, каже Льоліта: Маю надію, що не зробить! Як би я бояла ся, то вже було би й по менї. Я потребую цілої своєї сили і притомности, щоби певною рукою колоти, а моя найпевнїйша оборона в тім, що задержую о скілько можна холодну кров.

Запитана, як тота іспаньска красавиця прийшла до того, що виступає на арені і показує там свою штуку, розповідає дальше: „В нинїшних часах не хотять женщини лишати все мужчинам, як давнїйше. Я вибрала собі се зване, бо була певна того, що подобаю ся публиці. Я й не помилила ся, бо здобула собі не лиш славу, але ще й далеко більше гроший як би я могла була зарабляти на сценї в театрі або яким иншим способом. Наша друга еспада, Анґеліта, знаходить ся в зовсім таким самім положеню. Я і майже всї іспаньскі дївчата так ми вже з малої дитини о нічім більше не думали, як лиш о борбах з биками і нераз думали собі, коби то ми могли бути хлопцями, щоби могли вибрати собі так популярне зване тореадорів. Онта друга дївчина, котра, як ви-

для випущення позички на суму 110 міліонів корон по курсі для банків 98·95 корон за сто.

Константинопольскі часописи містять телеґраму князя з Самос, після котрої ворохобники стріляли на державний будинок аж до прибутя фльоти; на вистріли ворохобників відповідали огнем войска уміщені в державнім будинку. Ворохобники стріляли також на турецке войско, висідаюче з кораблів, але арматні вистріли з кораблів прогнали ворохобників. Турецкі войска займили місцевість Вачі і доохрестні горбки. Від тої хвилі стрілянина ворохобників утихла. Провідник ворохобників Сокуліс об'їздить край і підбурює населене. Між ворохобниками суть всі жандарми з своїми офіцирами в числі 135 людий, всі поліциянти і кількох урядників. Аґітация Сокуліса триває вже від більше як двох літ. Втихомиряюча відозва князя дуже ослабила аґітацию Сокуліса. Телеґрама паші Райса, команданта турецких войск на Самосі доносить, що на острові настав спокій і підносить великі успіхи султаньского войска. Войскові патрулї переходять край, аби перешкодити утечи Сокуліса, а кораблї стережуть берегів.

Новинки.

Львів, дня 2-го червня 1908

— Іменованя і перенесеня. Секретарями судовими іменувані: Казимир Родаковский в Куликові для Станиславова, дра Витовта Сенка в Бережанах до краєвого суду у Львові, Жиґмунда Петтеша з Любачева для Мединичи, Леона Марка з Порохника для Бірчи. Стан. Славик зі Золочева для Заболотова, Фел. Йошт в Заліщиках, Ник. Третяк з окруж. львівского суду висил. для Турки, Каз. Лопацкий з Рави рускої для Угнова, Мар. Швед з Мостиск для Радимна, Фр. Кратохвиля з Суд. Вишнї для Яворова, Ігн. Хиляк в Микулинцях, Бр. Маховский в Сколїм, Каєт. Боярский з Будзанова для Рудок, Вас. Щербатюк в Калуши, Ант. Май в Збаражи для Радехова, Стан. Коважик з Городка ягайл. для Лїска, Едв. Ґалик в Березові, Петро Зачек в Снятині, Каз. Сьвежавский в Рогатинї для Тисьменаці і Ст. Слотолович з Грималова для Потока Золотого. — П. Мінїстер судівництва перенїс радника кр. суду і начальника судия пов. др. Стан. Дроздовского з Залозець до Бродів, судию пов. Юл. Верещиньского з Гвіздця до Устрик, Стан. Ганкевича з Турки до Болехова; секретарів судових: Ігн. Гонта з Бірчі до Сгрия, Ст. Годолього з Микулинець до Перемишля, Люд. Ґеттінґера з Калуша до кр. суду у Львові, Фел. Слотвиньского з Радимна до Самбора, Ів. Перембальского з Лїська до Перемишля, дра Генрика Данкнера з Надвірної до кр. суду у Львові, Влад. Лїсовского з Заболотова до Надвірної, дра Стан. Вармского з Турки і дра От. Сандера з Рудок до кр. суду у Львові, Вікт. Наймана з Потока Золотого до Чорткова, Теоф. Конистяньского з Яворова до Коломиї, Волод. Іваницкого з Угнова до Дрогобича.

— Конкурс. Сим оголошує ся конкурс на 24 місць для питомців Тов—а Бурса сьв. Іоана Хрестителя в Дрогобичи. Принятими будуть по §. 1 і §. 6 устава бурси: убогі ученики, рускої народности, гр. к. обряда, посїщаючі школи в Дрогобичи будь безплатно, будь за умовлену цїну (місячно 15—30 К з гори платну, або відповідні натуралїя). Отримують: поміщене, удержане, надзір. Кождий питомець повинен мати: постіль кромі ліжка, біле, одїж, обув, книжки. Прошеня заосмотрені в послїдне шкільне сьвідоцтво з декларацию висоти доплати вносити до Видїлу Тов—а Бурса сьв. Іоана Хрестителя в Дрогобичи на руки Вч. о. катихита Василя Кункевича директора „Народного Дому“ в Дрогобичи. Реченець до 15 серпня 1908.

— Дрібні вісти. Виїзд руских участників IV з'їзду чеських природників і лїкарів в Празї наступить 4 червня о год. 2·45 з головного двірця у Львові. — Онгоди приїхав з Равщини богатий жид, Хаім Флїссер зі своєю донькою Пепі (Йосифа), хорошою 22-лїтною білявкою до Львова. Переходячи Краківскою площию задержав ся коло якоїсь вистави склепової, а коли оглянув ся за хвильку, доньки вже не було. Пропала десь без слїду і мимо того, що Флїссер дав о тім зараз знати на полїцию, не можна було доньки нїгде відшукати. Хто знає, чи якісь братя мойсеевого віроісповіданя не продали хорошу Йосифу в неволю до Єгипту, як колись зробили братя з невинним Йосифом. — Якась панї Й. Д. В. з під ч. 4, І пов. ул. Ґоломба загубила в дорозї з тої улиці на Личаківске кладовище золоту бранзлєту з трома топазами, а знахідникови обіцює щедру нагороду.

— Самоубийства. В суботу рано застрілив ся в львівскій касарни 30 пп. рядовий 14 компанії сего полку, Ілия Бернгард. В пятницю робив він службу при складі сїна і заснув на вартї, на чім прихопив его цуґсфірер та зробив донесене. Як раз в суботу мав капітан Шрімпф зі служебового обовязку зробити про цїлу подію донесене до карного суду. Жовнїр так загриз ся сим, що рішив покінчити самоубийством. Опер карабін о ліжко, притулив дуло до шиї і вистрілив. Куля пробила голову й застрягла в стели. На гук вистрілу надбігли жовнїри другі, але вже застали лиш трупа. — В Ряшеві відобрала собі житє 78-лїтна Катерина Войтовичева, вдовиця по офіцияли почтовім, утопивши ся в саджавці на складі дерева Яма. Причиною самоубийства була вневхва до жития.

— Огні. Вчера перед полуднем вибух грізний огонь на подї в руской ґімназиї при ул. Льва Сапіги. На дасї того будинку працював челядник бляхарский Едмунд Дуб направляючи дах вішований уставлюванем держаків для телефонічних проводів. Для топленя цини до лютовання мав він як звичайно бляхарі бляшану посудину з розжареним вуглем, котру поставив на дах. Від того розпалила ся бляха так, що сухі під нею лати займили ся і зачали горіти. Дуб добачивши то дав знати терциянови а той ваалярмував насамперед ґімназию, в наслїдок чого молодїж вийшла із школи, а відтак взяв ся разом з Дубом гасити огонь. Остаточно наспіла сторожа огнева і вирубавши кусень даху угасила огонь. Дуб попік собі при тім ноги, а поготівля ратункова подала ему першу поміч. — В шопі Окса при ул. Янївскій ч. 34 вибух в ночи в суботи на недїлю огонь, котрий завдяки скорій акциї ратунковій міскої сторожі пожарної і 11 вояків п. артилериї небавком угашено. Шкода есть досить значна.

— Репертуар театру „Сокола“ у Львові. Дім „Днїстра“ ул. Руска ч. 20. (Білети скорше набути можна в „Сокільскім Базарі“).

В четвер 4 червня с. р. вечір сьміху вистава складана: 1) „Перше повмирали, потім побрались“ комедия в 2 діях з російского. 2) „Як ковбаса та чарка, то минеть ся й сварка“ комедия в 1 дії М. Старицкого. 3) „Ювілей“ жарт в 1 дії А. Чехова.

В суботу, 6 червня с. р. на дохід „Рускої захоронки“ „Перехитрили“ оперетка в 3 діях М. Кропивницкого.

В недїлю, 7 червня с. р. „Сто тисяч“ комедия в 4 діях Карпенка-Карого.

— Іспит зрілости в руской ґімназиї в Тернополи відбув ся в днях 22 до 27 мая під проводом проф. університету і члена краєвої Рад

дите, при помочи жердки перескакує через бика, належить до родини торерів. Єї брат єсть дуже зручним борцем а она вже з малку учила ся борби з биками. — Я скінчила тепер як раз двайцятий рік а мала шіснайцять, коли зачала учити ся. Кілька инших дївчат ледви ще скінчило шіснайцятий рік.

Наука торерів в Барцельонї відбуває ся так само як і проби перед кождим представленем на арені в слїдуючий спосіб: Якийсь послугач суває по арені то сюди то туди „биком“ що служить до вправ. Єсть то легонька підстава на малих колесах, на котрій з переду намальована страшна голова бика а до неї прикріплені два справедешні роги, з під котрих виглядає грізно двоє білих очий. На дощі, що представляє карк, знаходить ся чотирогранна, яких два цалї широка діра, якраз в тім місци, в котре треба поцїлити, коли хоче ся убити справедешного живого бика. В отсе важне місце старає ся найперша матадорка, прімадонна Льолїта, поцїлити своєю шпадою, підчас коли „бик“ скаче по можности так само по арені, як живий. Підчас проби всї тореадорки убрані як звичайно, але на представлене убирають ся вже в свої костюми.

Щоби научити ся, як брати ся до бика, як забігати его, як дразнити мулетою і т. д. то наука відбуває ся слїдуючим способом. На арену виступає цїла кадрілля в своїх ріжно барвних хустках званих „капами“ і уставляє ся там, щоби повитати „бика“. Бика представляє молодий хлопчище, котрий держить на довгих вилах два роги і бігає з ними як скажений на всї боки. Дївчата старають ся тепер звернути на себе увагу свого противника своїми капами а у відповідній хвили утікають від него, щоби він їх не взяв на роги. Коли котрась з дївчат не уважає, то хитрий „бик“ від науки чи проби користає зараз з того і кидає ся на неї а тоді горе їй, коли она не може в пору уступити ся або коли другим не удасть ся відвернути увагу розлюченого зьвіряти. Зручність всїх тих рухів представляє також не менше хороше видовище як і сама борба.

Тепер каже сеньор Тотті робити вправи зі скаканем при помочи жердки. На арену виступає его сестра, дївчина високого росту, смаглява, досить хороша, виходить на саму середину арени і тут скидає з себе верхнє одїне та стає нараз цїла убрана по мужески. Она бере в руки довгу жердку і ставить ся з одного боку, підчас коли з другого боку біжать на проти неї два послугачі, що держать розтягнене між собою ужиско. Дївчина старає ся підобрати відповідну хвилю, розбігає ся, а спершись жердкою об землю підскакує високо та перескакує через ужиско, представляюче хребет бика. Так повтаряє она тоту вправу кілька разів і скаче щораз висше, підчас коли послугачі підносять ужиско щораз висше.

Коли відбуває ся лиш вправа самої кадрілї, то виступає ще й Анґеліта, котра так само як і Льолїта, старає ся убити бика; але она має до вправи вже не такого як Льолїта бика на колїсцятах лиш зроблену із шкіри голову, з приправленими рогами і вложеними скляними очима, котра на деревлянім карку досить сьмішно виглядає.

Коли опісля вечером розпочинає ся представлене, цїлий амфітеатр буває переповнений людьми, що хотїли би видїти і подивляти незвичайну зручність і відвагу торерок. А торерки виступають тепер всї в мужеских строях, в богато вишиваних коротких по пояс кафтанах з рукавами і в коротких по колїна аксамітних штанах, з широкими по боках золотими ґальонами і вишивками; в долинї понизше колїна з правого і лївого боку звисає один великий золотий кутас. Дальшу часть костюму творять білі шовкові панчохи і чорні вистипці а на голові має кожда величезні чорні торерскі шапки. Крім того кожда торерка перевішує ще через плече свою цьвітисту капу і закладає з переду так, що виглядає, як би капа була звязана. Всї торерки виступають на арену зовсїм так само як їх мужескі товариші, так само представляють ся директорови полїциї і остаточно розпочинає ся борба, в котрій особливо бандерілльєрки звертають на себе увагу.

Наконець виступає Льолїта, щоби убити бика. З червоною мулетою в лївій а з острою шпадою в правій старає ся она привести бика в як найдогіднїйше для себе становище а тоді в одній хвили смерть ему робить. Підчас коли публика плеще з радости в долонї, матадорка завинувши закровавлену шпаду в червону мулету, ставить ся в позицию, здоймає свою шапку і розклонюючись на всї боки, дякує публицї за єї признане. Борба з биком скінчила ся.

(Дальше буде).

шкільної др. К. Студиньского. До іспиту зголосило ся 37 публичних учеників і 2 екстерністи: з тих не допущено 1 публ. ученика. Іспит здали: 11 з відзначенем, 12 одноголосно, 15 більшостию голосів. Зрілі з відзначенем: Сьвятослав Балей, Михайло Бараник, Евген Грицак, Павло Заблоцкий, Корнило Куницкий, Григорий Куріца, Павло Мазур, Самуіл Рубін, Константин Савицкий, Григорий Славута, Іван Роман Слюзар. — Зрілі: Михайло Бачиньский, Іван Бойко, Микола Бріль, Стефан Вульчак, Стефан Ванчицкий, Микола Войтків, Стефан Воркун, Андрій Гаврилюк, Богдан Грабовеньский, Михайло Дозорский, Михайло Дольний, Олекса Зелепецкий, Лев Каміньский, Григорий Кинах, Іван Мекетів, Осип Мурій, Павло Олійник, Іван Сокальский, Іван Стадник, Василь Стецюк, Іван Ткач, Пилип Хомич, Август Цебровский, Володимир Цебровский, Роман Цегельский, Михайло Кіцька (екстерн.), Петро Максимович (екстерн.). Не перепав ніхто. — Також і в польскій ґімназиї випав іспит зрілости дуже добре; зато не конче добре випав в терпопільскій реальній школі.

— **Фестин на Високім замку** в четвер дня 4 с. м. уряджують товариства „Руска захоронка“ і „Вакацийні оселі“. Комітет подбав о милі несподіванки, члени „Сокола“ возьмуть провід в забавах. Старші і діти будуть мати нагоду приємно перевести кілька годин. З огляду на ціль сподіваємось, що всї рускі родини возьмуть участь в фестині. Комітет устроює також фантову льотерию, тому просить уклінно о присилане хотяй найскромнійших фантів, які складати можна в льокали „Клюбу“ (Ринок ч. 10) в понеділок і вı второк від год. 3—7 вечером. — *Від видїлу „Захоронки“ і „Оселї“.*

— **Два сензацийні убийства** заворушили тепер цілий Париж. Першого убийства доконано в помешканю князя Мехмеда Алї при бульварі Гавсманна. Мехмед Алї 50-лїтний дуже добродійний чоловік примістив був у себе вірменьского студента Решіда Мустафу. В пятницю прийшла була до него его сестра, жінка ґенерала Гаміда Фуада-пашi, котра мешкає також в Парижи, зі своім 24-лїтнім сином Саллахеддіном Фуадом та лишила ся у свого брата на ніч. Позаяк Мехмед Алї потребував комнати для сестрінця, то дав Вірменинови кілька франків, щоби той переночував в готели. Решід Мустафа повечеряв разом зі своім приятелем доктором Артоном а відтак пішов на свою давнійшу кватиру і там положив ся спати. Але вже о год. 11 встав знову, наймив собі дорожку і поїхав до помешканя Мехмеда Алї, впав тут до комнати, де спав Саллахеддін і зранив его ножем тяжко в око і в руку. Таксамо зранив і матір, котра почувши крик сина, прибігла ему на поміч. Вірменин вибіг відтак на улицю і тут зловила его поліция. Запитаний, що він зробив, сказав він, що убив двоє людий. Решід Мустафа каже, що до того наклонив его гіпнотичним способом его приятель др. Артон а сей знов каже, що Решід зійшов з розуму внаслідок того, що перепрацював ся, приготовляючись до іспиту.

Ще не виявила ся справа повисшого наміреного убийства, як вже вість про новий страшний злочин заалярмувала цілий Париж. В ночи з суботи на неділю задусив хтось маляря Адольфа Штайнгайля і его тещу паню Жапі, підчас коли его жінка лиш якимсь чудом уйшла смерти. Убийства допустили ся якісь вломники, три мужчини і одна женщина. Жінка убитого пізнала, що тота женщина була моделькою, котра служила его чоловікови до мальованя. О сім убийстві доносять тепер: Штайнгайль займав віллю при ул. Вожітар. Поза вілею єсть город, котрий замикають два мури. Сюди здаєсь добули ся вломники до віллї, гадаючи, що єї жителї виїхали вже на село. І дійстно 16-лїтна донька Штайнгайля вибрала ся вже була зі служницею і псом на село, підчас коли Штайнгайль з жінкою і тещею лишили ся ще в місті. В неділю рано о 6 год. увійшов був послугач до кухні і тут вчув, що хтось стогне в сусїдній комнаті. Він увійшов до комнати і побачив паню Штайнгайль привязану до постелї а рот мала затканий закровавленою ватою. Послугач кинув ся до вікна і наробив крику а тоді вбігли до комнати якийсь артсит сусїд і поліцай они застали паню Жапі в єї комнаті а Штайнгайля на коритари вже неживих; обоє були удушені в той спосіб, що їх хтось подушив тонкими шнурками, напхавши вати до рота. Пані Штайнгайль розповіла, що збуджена якимсь шелестом побачила, як до комнати увійшло трох мужчин і одна жінка та звязали єї, питали, де гроші, які сховав єї тато. Вломники взяли єї очевидно за доньку Штайнгайля длятого, що она случайно ночувала в комнаті своєї доньки. Они відтак порозбивали всї шафи і шукали за грішми та забрали, як тепер показує ся 8000 франків але дорогоцінностий не рушили. Злочинців доси не висліджено.

† **Померли:** Юлія Біржиньска, жена б. пароха Лисятич померли там в суботу в 76-ім р. житя. — Анна з Криницких Білиньска, властителька більшої маєтности в Чижикові коло Львова, упокоїла ся дня 30. мая в 76-ім р. житя. Покійниця походила зі сьвященичої родини з Жовтанець. — Йосиф Цвінґер, член редакциї львівского „Przegląd-у“ помер вчера в 50-ім році житя. — Мария Явецова померла в Струсові, дня 31. мая в 60-ім р. житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Розписане оферти.** Після оголошеня заміщеного в „Wiener Zeitung“ і в Газеті львівскій розписує ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові оферту на доставу і змонтоване конструкций дахових для монтівні возів у Львові.

Кошти дотичних робіт виносять в приближеню 133.500 корон. Оферти приймати буде ц. к. Дирекция зелїзниць державних найпізнійше до 12 години в полудне дня 20 червня 1908 Постанови що до вношеня оферт і близші услівя будови можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзн. держ. у Львові (відділ будови, 2 поверх).

Телеґрами.

Віденъ 2 червня. В палаті послів вела ся дальше дискусия над буджетом а промавляли між иншими пп. Ґломбіньский, Олесницкий, президент міністрів бар. Бек і др.

Будапешт 2 червня. Палата послів ухвалила закон фінансовий на 1908 р.

Петербург 2 червня. Нині переносить ся царска родина до Петергофу. По стрічи монархів в Ревли цар і цариця наміряють відбути прогульку по фіньских водах.

Петербург 2 цьвітня. В Ялтї дало ся вчера чотири рази почути землетрясенє. Жителї міста пересиділи ніч на дворі. Доми по части ушкоджені, телефон перерваний.

Хабаровск 2 червня. Внаслідок бурі перевернула ся барка на Амурі. В барці везено зловлених Хінців. Утопило ся 6 людий з залоги і 83 Хінців.

Тегеран 2 червня. Шах приймив просьбу кабінету о димісию. Причини димісиї не звістні. Імовірно наступлять лиш заміни портфелів. В Тегерані відносини щораз непевнійші. Шах не виїхав на лїтний побут, де взглядно був би найменше виставлений на небезпечність. Недавно розліплено знову проклямациї против шаха.

Париж 2 червня. „Petit Paris“ доносить з Брукселї, що розійшла ся там чутка, що пароход „Vaterland“ з 1600 подорожними затонув в Німецкім мори.

Казабльянка 2 червня. Положенє султана Абдул Азіса погіршає ся з кождим днем щораз більше.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середноевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, **11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14. 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).